

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОДЕКС
ЗА ЗАСТРАХОВАНЕТО

**Приложение към стенограмата на текстове на вносителя, по които
няма направени предложения и нечетени при второ гласуване в
Пленарна зала на 7 декември 2005 г.
(на основание чл. 71, ал. 1 от ПОДНС)**

Чл. 289. Органи на Гаранционния фонд са:

1. Съветът;
2. управителният съвет;
3. изпълнителният директор.

Чл. 293. (1) Информационният център е длъжен да предостави на увреденото лице във връзка с правото му да получи обезщетение по задължителната застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите следната информация:

1. фирмата, седалището и адреса на управление на застрахователя;
2. номера на застрахователния договор;
3. името и адреса, съответно фирмата, седалището и адреса на управление на представителя за уреждане на претенции в държавата членка по пребиваване на увреденото лице.

(2) Информационният център предоставя и сведения за самоличността и адреса на собственика, обичайния водач или регистрирания държател на моторното превозно средство според документите за неговата регистрация, когато увреденото лице има законен интерес от тяхното получаване.

(3) Информационният център предоставя на увреденото лице във връзка с правото му да получи обезщетение по застраховка “Злополука” на пътниците в средствата за обществен превоз фирмата, седалището и адреса на управление на застрахователя и номера на сключения застрахователен договор, както и сведения за фирмата, седалището и адреса на управление на превозвача, когато увреденото лице има законен интерес от тяхното получаване.

(4) Във връзка с предоставянето на информацията по ал. 1 относно застрахователни договори, сключени извън Република България, или във връзка с моторни превозни средства, които обичайно се намират извън Република България, Информационният център изисква

необходимите данни от информационните центрове в държавите членки. При искане от страна на информационните центрове в държавите членки Информационният център е длъжен да предоставя информацията от регистъра.

(5) Когато Информационният център не разполага с информация за самоличността или адреса на лицата по ал. 2, съответно фирмата, седалището или адреса на управление на лицата по ал. 3, той я получава въз основа на писмено искане от застрахователя, който е сключил съответния застрахователен договор, или от компетентния държавен орган, който поддържа регистрите на собствениците на моторни превозни средства или на превозвачите.

(6) За предоставянето на информацията по ал. 1, 2 или 3 увреденото лице посочва в заявлението си точните дата и място на настъпване на застрахователното събитие и регистрационния номер на превозното средство, както и други сведения за неговото установяване, ако такива са му известни.

(7) Информационният център предоставя информацията по този член, с която разполага, не по-късно от 3 дни след получаване на писменото запитване от увреденото лице. За информацията по ал. 5 срокът може да се удължи, като не може да бъде по-дълъг от 15 дни след получаване на писменото запитване от увреденото лице. Информацията се предоставя безплатно.

(8) Правото на достъп до информацията по ал. 1 и 2 се гарантира на пострадалото лице за период 7 години от датата на застрахователното събитие. Правото на достъп до информацията по ал. 3 на лицата, които ползват права по задължителната застраховка „Злополука” на пътниците, се гарантира за срок 3 години от датата на застрахователното събитие.

Чл. 299. (1) На допълнителен надзор подлежи застраховател, получил лиценз за извършване на дейност по този кодекс:

1. който е участващо дружество най-малко в един застраховател, презастраховател или застраховател от трета държава;

2. чието контролиращо лице е застрахователен холдинг, презастраховател или застраховател от трета държава;

3. чието контролиращо лице е застрахователен холдинг със смесена дейност.

(2) При осъществяване на надзора по ал. 1 се взема предвид дейността на:

1. свързаните със застрахователя дружества;

2. участващите в застрахователя дружества, и

3. дружествата, свързани с участващите в застрахователя дружества.

(3) Застрахователят по ал. 1 предоставя информация за целите на допълнителния надзор на Комисията при условията и по реда на този кодекс. Когато информацията не бъде предоставена по реда на изречение

първо, заместник-председателят може да я изиска от всяко от лицата по ал. 2, както и да извърши проверка на място във всяко от лицата по ал. 2 за нейното установяване или потвърждаване.

(4) При осъществяване на допълнителния надзор по ал. 1 Комисията и заместник-председателят могат да не вземат предвид състоянието на някое от лицата по ал. 2, когато то се намира в трета държава, в която съществуват правни ограничения за предоставяне на необходимата информация. В този случай се прилагат правилата за преценка на показателите на застрахователя при липса на информация.

(5) При осъществяване на допълнителния надзор по ал. 1 заместник-председателят може в конкретен случай да не вземе предвид състоянието на лице по ал. 2, когато лицето представлява незначителен интерес с оглед целите на допълнителния надзор върху застрахователя или отразяването на неговото финансово състояние е неуместно или заблуждаващо с оглед целите на допълнителния надзор върху застрахователя.

(6) Допълнителният надзор по ал. 1 не представлява надзор върху застрахователя от трета държава, застрахователния холдинг или застрахователния холдинг със смесена дейност поотделно.

(7) Когато застрахователи от една застрахователна група имат седалище в различни държави членки и се контролират от един и същ застрахователен холдинг, презастрahовател, застраховател от трета държава или застрахователен холдинг със смесена дейност, Комисията може по силата на споразумение, сключено с компетентен орган на държава членка, да прехвърли правомощието си за осъществяване на допълнителен надзор върху застраховател по ал. 1, съответно да получи правомощия да осъществява допълнителен надзор върху застраховател със седалище в друга държава членка.

(8) За целите на установяване или потвърждаване на съществена информация, необходима за допълнителния надзор по ал. 1, която се намира в лице по ал. 2 със седалище в държава членка, Комисията или заместник-председателят могат да искат съдействието на компетентните органи на тази държава членка при спазване на местния закон. Когато е получила искане от компетентен орган от държава членка за съдействие за установяване или за потвърждаване на съществена информация, необходима за осъществявания от него допълнителен надзор и която се намира в лице със седалище в Република България, което е свързано лице със застрахователя в държавата членка, участващо лице в този застраховател или свързано лице с лице, участващо в този застраховател, председателят на Комисията разпорежда извършване на проверка по реда на чл. 19 от Закона за Комисията за финансов надзор. По искане на органа на държавата членка в проверката могат да участват негови служители или посочени от него експерти.

Чл. 300. (1) Комисията и заместник-председателят вземат становището на компетентните органи, осъществяващи застрахователния надзор в държави членки:

1. преди издаването на лиценз на застраховател, който се контролира от застраховател със седалище в държава членка или от друго юридическо или физическо лице, което контролира застраховател със седалище в държава членка;

2. когато застраховател със седалище в държава членка или друго юридическо или физическо лице, което контролира застраховател със седалище в държава членка, е подало заявление по чл. 16, ал. 3.

(2) Комисията и заместник-председателят вземат становището на Българската народна банка и на органите, осъществяващи банков надзор в държава членка:

1. преди издаването на лиценз на застраховател, който се контролира от банка със седалище в Република България или в държава членка, или от друго юридическо или физическо лице, което контролира банка със седалище в държава членка;

2. когато банка със седалище в Република България или в държава членка, или друго юридическо или физическо лице, което контролира банка със седалище в Република България или в държава членка, е подало заявление по чл. 16, ал. 3.

(3) Комисията и заместник-председателят вземат становището на компетентните органи, осъществяващи надзора върху инвестиционните дружества в държавите членки:

1. преди издаването на лиценз на застраховател, който се контролира от инвестиционно дружество със седалище в държава членка или от друго юридическо или физическо лице, което контролира инвестиционно дружество със седалище в държава членка;

2. когато инвестиционно дружество със седалище в държава членка или друго юридическо или физическо лице, което контролира инвестиционно дружество със седалище в държава членка, е подало заявление по чл. 16, ал. 3.

(4) Комисията и заместник-председателят предоставят по искане на компетентните органи по ал. 1-3 становище в случаите, когато застраховател със седалище в Република България или физическо или юридическо лице, контролиращо застраховател със седалище в Република България, контролира застраховател, банка или инвестиционно дружество, подлежащи на надзора на тези органи, или е подал заявление за придобиване на квалифицирано участие в капитала им.

(5) Подлежи на обмен информацията относно пригодността на акционерите, както и относно репутацията и професионалния опит на членовете на управителните и контролните органи в рамките на групата. Тази информация се предоставя както за целите на производствата по издаване на лиценз или за придобиване на квалифицирано участие, така и

във връзка с текущия надзор, осъществяван върху дейността на тези дружества.

(6) Когато застраховател със седалище в Република България е пряко или непряко свързан със застраховател със седалище в държава членка или тези застрахователи имат общо участващо дружество, Комисията и заместник-председателят обменят с компетентните органи в такава държава всякаква информация, която е от значение за допълнителния надзор върху застрахователите по смисъла на чл. 299, ал. 1. Информацията се предоставя по искане на заинтересуваната страна, както и служебно, когато се направи преценка, че информацията е съществена за съответния надзорен орган.

Чл. 301. Застрахователите, които извършват дейност по раздел I от приложение № 1, са длъжни по разпореждане на заместник-председателя да представят техническите основи, използвани от тях за изчисляване на застрахователните тарифи и за образуване на техническите резерви. Заместник-председателят дава предписания за тяхната промяна, когато се установи отклонение от разпоредбите на нормативен акт.

Чл. 307. (1) Когато установи, че застраховател със седалище в друга държава членка, извършващ дейност в Република България при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги, нарушава този кодекс или актовете по прилагането му, заместник-председателят разпорежда писмено да се преустановят и отстранят в определен срок допуснатите нарушения и вредните последици от тях.

(2) Когато нарушенията не бъдат отстранени в определения срок, заместник-председателят уведомява за това компетентния орган в държавата членка по произход на застрахователя и за необходимостта от предприемане на съответни мерки.

(3) Ако въпреки приложените от компетентните органи на държавата членка по произход мерки или ако те са се оказали неподходящи или недостатъчни, застрахователят продължава да извършва нарушения на този кодекс или на актовете по прилагането му, заместник-председателят може, след като уведоми компетентните органи на държавата членка по произход на застрахователя, да предприеме необходимите мерки за преустановяване и наказване на нарушенията, а в особено тежки случаи да му забрани да сключва нови застрахователни договори в Република България.

(4) В извънредни случаи заместник-председателят може да приложи мерките по ал. 3 без предварително уведомление на компетентния орган на държавата членка по произход на застрахователя съгласно ал. 2 и 3.

Чл. 311. (1) С назначаването на квестор всички правомощия на управителния и контролния орган на застрахователя се преустановяват и се

упражняват от квестора, доколкото в акта за назначаването му не са предвидени ограничения. Квесторът взема всички необходими мерки за защита на интересите на застрахованите.

(2) Квесторът има право на възнаграждение в размер, определен от Комисията. Възнаграждението е за сметка на застрахователя.

(3) Действия и сделки, извършени от името и за сметка на застрахователя без предварително упълномощаване от квестора, са нищожни.

(4) Ако са назначени двама или повече квестори, те вземат решения с единодушие и упражняват правомощията си съвместно, освен ако Комисията реши друго.

(5) Квесторът има неограничен достъп и контрол до помещенията на застрахователя, до счетоводната и друга документация и до неговото имущество.

(6) Всички служители на застрахователя са длъжни да съдействат на квестора при осъществяване на неговите правомощия.

(7) Квесторът се отчита за дейността си само пред Комисията и при поискване ѝ представя незабавно отчет за дейността си.

(8) По време на управлението на квестора общото събрание на акционерите или на член-кооператорите на застрахователя може да се свиква само от квестора и да взема решение по обявления от него дневен ред освен в случаите на вземане на решение за прекратяване на застрахователя.

(9) По искане на квестора прокуратурата и органите на Министерството на вътрешните работи са длъжни да оказват съдействие за упражняване на правомощията му по ал. 1.

(10) Квесторът упражнява правомощията си с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умишлено или при груба небрежност.

Отговорност при извършване на дейност в нарушение на условията и реда на този кодекс

Чл. 312. (1) Който извършва или допуска извършването на застраховане, без да е получил лиценз по реда на този кодекс или в нарушение на правилата за правото на установяване или за свободата на предоставяне на услуги, се наказва:

1. с глоба от 2000 до 10 000 лв. - за физическо лице;
2. с имуществена санкция от 50 000 до 200 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец.

(2) С имуществената санкция по ал. 1, т. 2 се наказва и застраховател, който извършва застраховане по видове застраховки, за които не е получил лиценз.

(3) При повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 4 000 до 20 000 лв., а по ал. 1, т. 2 и ал. 2 – от 100 000 до 400 000 лв.

(4) Който извършва или допуска извършването на дейност като застрахователен брокер или застрахователен агент, без да е вписан по реда на този кодекс в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 9 от Закона за Комисията за финансов надзор или в нарушение на правилата за правото на установяване или за свободата на предоставяне на услуги, се наказва:

1. с глоба от 2 000 до 10 000 лв. - за физическо лице;
2. с имуществена санкция от 5 000 до 50 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец.

(5) При повторно нарушение наказанието по ал. 4, т. 1 е от 4 000 до 20 000 лв., а по ал. 4, т. 2 – от 10 000 до 100 000 лв.

(6) Алинеи 4 и 5 не се прилагат за лицата, които извършват застрахователно посредничество по реда на чл. 150, ал. 3.

(7) Със санкцията по ал. 4, т. 2 и ал. 5 се наказва и застраховател или презастраховател, който в дейността си на територията на Република България се ползва от посредническите услуги на лица по ал. 4, при условие че тези лица не извършват дейност по застрахователно посредничество по реда на чл. 150, ал. 3.

Отговорност при неспазване на изискванията за техническите резерви

Чл. 313. Застраховател, който извърши или допусне извършването на нарушение на чл. 66, ал.1, чл. 68, ал. 1-3, чл. 72, ал. 1 и чл. 77, се наказва с имуществена санкция от 10 000 до 40 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 80 000 лв.

Отговорност за неизпълнение на принудителна административна мярка

Чл. 314. (1) Който не изпълни приложена принудителна административна мярка от комисията или от заместник-председателя, се наказва:

1. с глоба от 1 000 до 2 000 лв. - за физическо лице;
2. с имуществена санкция от 4 000 до 40 000 лв. - за юридическо лице.

(2) При повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 2 000 до 4 000 лв., а по ал. 1, т. 2 – от 8 000 до 80 000 лв.

Отговорност за несклучена задължителна застраховка

Чл. 315. (1) Лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка по чл. 249, т. 1 или 2, се наказва:

1. с глоба от 100 до 500 лв. - за физическо лице;
2. с имуществена санкция от 500 до 5000 лв. - за юридическо лице.

(2) При повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 200 до 1000 лв., а по ал. 1, т. 2 – от 1000 до 10 000 лв.

(3) Застраховател, който извърши нарушение на чл. 250, се наказва с имуществена санкция от 5000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 40 000 лв.

Отговорност за нарушение на реда за придобиване и разпореждане с квалифицирано участие в застрахователно дружество

Чл. 316. Лице, което придобива или прехвърля акции от застрахователно акционерно дружество в нарушение на чл. 16, ал. 3, 4 и 10 или на забраната по чл. 16, ал. 6, се наказва:

1. с глоба от 2000 до 10 000 лв. – за физическо лице, независимо дали придобива или прехвърля акциите от свое име или за друго;
2. с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв. – за юридическо лице.

Отговорност на квестора, ликвидатора и синдика

Чл. 317. Квестор, ликвидатор или синдик, който не изпълни или наруши законово разпореждане или заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя, се наказва с глоба от 1000 до 10 000 лв.

Отговорност за нарушения на нормативната уредба

Чл. 318. (1) Който извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс и на актовете по прилагането му, извън случаите по чл. 312- 318, се наказва:

1. с глоба от 500 до 3000 лв. - за физическо лице;
2. с имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице.

(2) При повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 1000 до 6000 лв., а по ал. 1, т. 2 – от 2000 до 40 000 лв.

Производство по налагане на административно наказание

Чл. 319. (1) Актовете за установяване на административно нарушение се съставят от упълномощени от заместник-председателя длъжностни лица, а в случаите по чл. 315, ал. 1 и 2 - от длъжностните лица на службите за контрол съгласно Закона за движението по пътищата.

(2) Наказателното постановление се издава от заместник-председателя, а за нарушенията по чл. 315, ал. 1 и 2 - от директора на регионалната дирекция на вътрешните работи, в чийто район е установено нарушението.

(3) Установяването на нарушението, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

София, 07.12.2005 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА:**

ЙОРДАН ЦОНЕВ